21/03/2021

Η Ορθοδοξία είναι Αγιότητα

/ Γνώμες

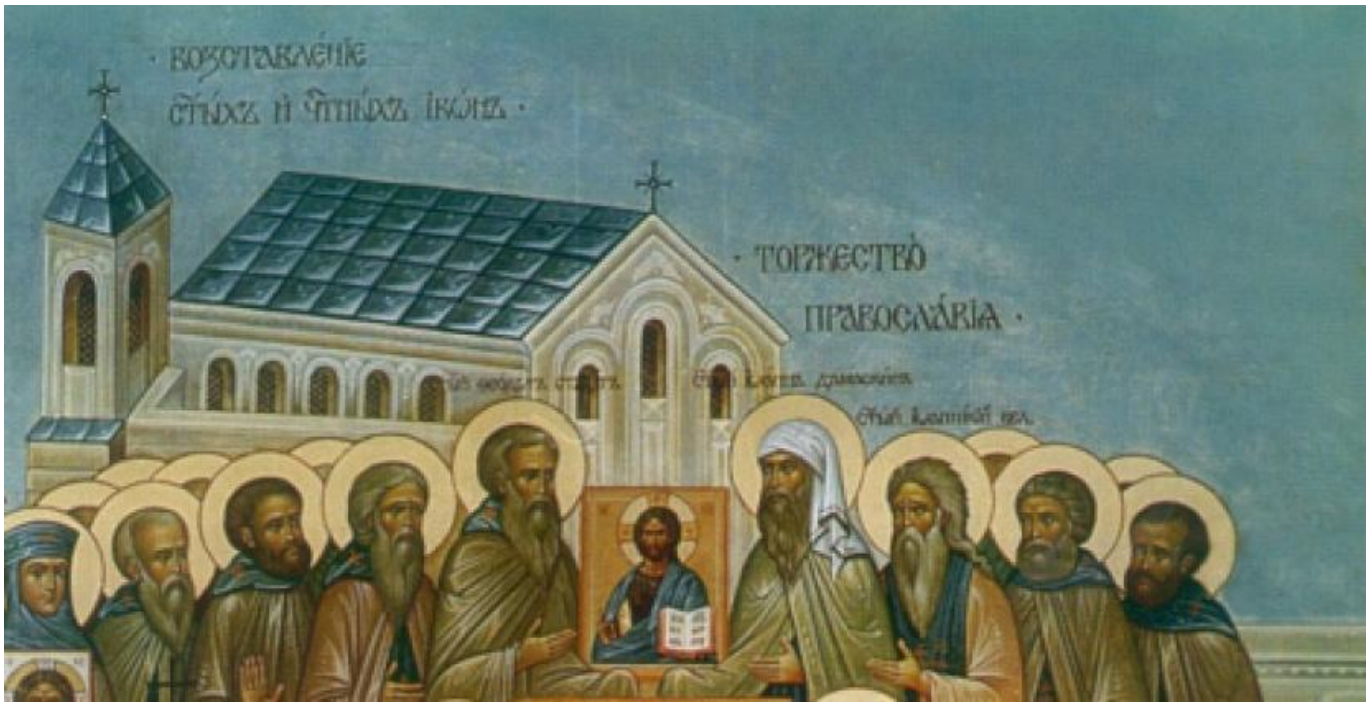

«Τάς ἐν τοίχοις καί πίναξι καί ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας ἱεράς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Πανάγνου καί πάντων τῶν Ἁγίων τιμητικῶς προσκυνήσωμεν ἀποβαλλόμενοι τήν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν» (Δοξαστικό των Αποστίχων του Εσπερινού της Κυριακής της Ορθοδοξίας)

Γράφει ο π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός

«Τις ιερές εικόνες του Χριστού, της Παναγίας και όλων των Αγίων που είναι χαραγμένες στους τοίχους, σε πίνακες και σε ιερά αντικείμενα, ας προσκυνήσουμε τιμητικά, αποβάλλοντας κάθε ασεβή θρησκευτική δοξασία των κακοδόξων»

Ορθοδοξία σημαίνει Αγιότητα. Ορθοδοξία δεν είναι θρησκευτικές ιδέες, παραδόσεις, φολκλόρ, κατάλοιπα του χτες. Οι άγιοι υπάρχουν ανάμεσά μας. Ζούνε σε κάθε εποχή. Ζούνε στους καιρούς μας χωρίς θόρυβο. Μπορεί ο κόσμος να φαίνεται ότι προχωρά χωρίς αυτούς, χωρίς την πίστη, χωρίς την Ορθοδοξία την οποία θεωρεί ως μία θρησκεία ανάμεσα στις πολλές, ωστόσο εκείνοι αποτελούν την μικρά ζύμη που όλο το φύραμα ζυμοί. Οι προσευχές τους συγκρατούν τον κόσμο από την διάλυση. Η παρουσία τους δείχνει ότι υπάρχουν άνθρωποι που αντιστέκονται στο κακό, χωρίς να περιμένουν αναγνώριση από τους πολλούς. Ότι παρότι περιφρονούνται, διώκονται, υποτιμώνται, καταθέτουν μαρτυρία ζωής και

πορεύονται προς την ανάσταση διά της αγάπης σε καιρούς που όλα είναι χρήμα, ηδονή, γνώση που φουσκώνει, παρόν.

Την Κυριακή της Ορθοδοξίας οι ιερές εικόνες είναι το σύμβολο της Ορθοδοξίας. Θυμόμαστε ότι έχουμε Πατέρα στον ουρανό, έχουμε Θεάνθρωπο Λυτρωτή, έχουμε μάνα την Παναγία, έχουμε φίλους τους Αγίους. Έχουμε Πνεύμα Άγιο που πνέει στις καρδιές όλων όσων αγάπησαν τον Θεό, τον συνάνθρωπο και τον κόσμο, και τους φέρνει όλους στην Εκκλησία, χώρο και τρόπο που δεν σκουριάζει ποτέ. Μπορεί να μένουμε σε τύπους και να νομίζουμε ότι Ορθοδοξία σημαίνει ηθική φιλοσοφία ή μεταφυσική προσδοκία, ενώ η Ορθοδοξία είναι πίστη στον Χριστό που γίνεται παρών, Τον κοινωνούμε, Τον αναζητούμε, Τον αφήνουμε να μας αγιάσει. Και μέσα από την σχέση μαζί Του στο μυστήριο της Εκκλησίας, ζώντας την παράδοση ως γιορτή, ως συνεχή αναγέννηση της ύπαρξής μας, ως αντίσταση στην πλαδαρότητα, αντίσταση σ’ αυτό το ΝΑΙ σε όλα που καθιστούν την ύπαρξή μας υποταγμένη στο παρόν και στην επιθυμία της σαρκός μας, σε μία ψευδαίσθηση ευτυχίας, μπορούμε να νοήσουμε γιατί η Εκκλησία επιμένει στις εικόνες και στην τιμή στο πρωτότυπο. Τις εικόνες που σήμερα φοβόμαστε να ασπαστούμε. Τα λείψανα των αγίων που η καθεστηκυία τάξη δεν θέλει να λιτανεύονται. Την απιστία που μας κάνει να νομίζουμε ότι δεν είναι ένας άγιος που έχει λάβει χάρη παρά Θεού στο πρωτότυπο της εικόνας, αλλά μία ανθρώπινη φιγούρα, χωρίς χάρη και Χριστό. Να αντισταθούμε σε έναν κόσμο που παραδίδεται κάθε στιγμή στον φόβο του θανάτου, στην επιθυμία για δόξα, στην άρνηση του πνευματικού κόπου, στα σχέδια για δόξα και σε μια φιλαρέσκεια που μας κάνει να χάνουμε το πρότυπο της αγιότητας.

Στις 21 Μαρτίου κάθε χρόνο η Εκκλησία μας γιορτάζει έναν σπουδαίο άγιο: τον αββά Σεραπίωνα τον Σινδονίτη. Δεν είχε κελλί, περιέτρεχε τον κόσμο χωρίς δισάκι και μηλωτή (παλτό), φορώντας ολοχρονίς έναν απλό λιτό χιτώνα. Έναν άνθρωπο που πουλήθηκε σκλάβος σε έναν θίασο ηθοποιών και τους έκανε χριστιανούς. Έφτασε στην Αθήνα και μιλούσε στην αγορά λέγοντας ως ρήτορας ότι είχε τρεις δανειστές, από τους οποίους οι δύο τον άφησαν, αλλά ο τρίτος τον κυνηγούσε. Την φιλαργυρία, την πορνεία και την γαστριμαργία. Του έδωσαν έναν οβολό και αγόρασε έναν άρτο, με τον οποίο έζησε για μέρες. Επισκέφθηκε και την Σπάρτη, όπου πουλήθηκε ως δούλος σε έναν άρχοντα αιρετικό, τον οποίο έκανε να αφήσει την κακοδοξία. Και κάθε φορά που ένιωθε ότι οι άνθρωποι τον τιμούσαν, έφευγε. Έφτασε στην Ρώμη, όπου του είπαν ότι ζούσε μια μοναχή που παρέμενε έγκλειστη επί πολλά χρόνια. Και ο Σεραπίων πήγε και την δοκίμασε: της ζήτησε να αποδείξει ότι ήταν νεκρή για τον κόσμο, όπως θεωρούσε η ίδια, να διασχίσει την πόλη γυμνή χωρίς να νιώσει ντροπή. Κι όταν αυτή αρνήθηκε, ο Σεραπίων της είπε: Να μη λες λοιπόν ότι είσαι νεκρή για τους ανθρώπους, όταν φοβάσαι τη γνώμη

τους, να μην υπερηφανεύεσαι, έχεις δρόμο ακόμη»! («Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας» εκδόσεις ΙΝΔΙΚΤΟΣ, τόμος έβδομος)

Αυτή είναι η Ορθοδοξία των αγίων! Αρνούμαστε κάθε κακοδοξία που μας κάνει να συμβιβαζόμαστε με το ψεύτικο και πρόσκαιρο! Προχωρούμε με κριτήριο την γνώμη του Θεού για μας! Με αγάπη, ταπείνωση και πίστη στην ανάσταση, χωρίς να μένουμε σε ό,τι έχουμε, αλλά παλεύοντας να δοθούμε στον Χριστό μας! Και κάνοντας την Εκκλησία γιορτή! Με πίστη στην χάρη του Θεού, αντίσταση και αγώνα που τον μοιραζόμαστε με όσους θέλουν και μπορούν!